

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de maig del 2019.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del Sr. Vincent ANIÈRE, i els magistrats Srs. Carles CRUZ MORATONES i Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 22-7-2016, la Sra. M. D. P. F. G., formulava demanda de separació contra el Sr. O. R. I., sol·licitant es dictés Sentència disposant la separació dels consorts i l'homologació de les mesures adoptades en l'Aute de mesures provisionals de l'art. 63 de la Llei Qualificada del Matrimoni (LQM) amb caràcter de definitives, per a garantir plenament els drets de la menor i de les parts pledejants.

II.- En data 25-7-2016, el Sr. O. R. I. articulava al seu tomb demanda de separació contra la Sra. M. d. P. F. G., sol·licitant es dictés Sentència contenint els següents pronunciaments:

- 1.- Declarant la separació matrimonial dels consorts.
- 2.- Acordant que la pàtria potestat s'exerciria de manera compartida entre ambdós progenitors.
- 3.- Disposant que la guarda i custòdia de la filla menor C. seria exercitada de manera compartida entre els seus dos pares de conformitat amb els següents paràmetres:

Establint que cada progenitor restaria en companyia de la filla des del dilluns a la sortida de l'escola i fins el dilluns posterior en que l'altre

progenitor la recuperaria a la sortida de l'escola. No obstant la setmana seria trencada els dimecres en que el progenitor que no tingui la custòdia setmanal podria recollir a la nena a l'escola fins l'endemà que la hi tornaria. En relació a les vacances escolars i per garantir el màxim el contacte igualitària entre progenitors i filla, proposa que les vacances d'estiu és cenyissin als mesos de juliol i agost de tal manera que en els mateixos cada progenitor passarà una 15a seguida amb la menor, establint-se a manca d'entesa, que la mare gaudiria de na C. la primera quinzena els anys parells i la segona els anys senars. A partir del primer dia del mes de setembre els pares restablirien el sistema de contactes usuals corresponent el règim de custòdia de principi, i el seu exercici correspondria al pare que no gaudia de la menor el dia anterior a l'inici del període d'estiu.

Les vacances de Nadal, setmana Santa, carnestoltes i Tots Sants, seran repartides per meitats entres progenitors corresponent al pare la primera meitat els anys parells i a la mare a la segona meitat. Per la resta d'altres períodes vacacionals, seran repartides per meitat entre progenitors corresponent al pare la primera meitat els anys parells i a la mare i la segona meitat.

4.- En relació a l'atribució del domicili familiar demanava es disposés el mateix que el que va ser decidit en l'aute de 20 de juny del 2016.

5.- Quant a la pensió d'aliments referia que amb l'establiment d'un sistema de guarda i custòdia compartida no esqueia fixar-ne cap, havent cada progenitor d'assegurar el sosteniment de la C. quan es trobés en la seva companyia tant en l'apartat relatiu a l'alimentació com en el relatiu a la vestimenta. Quant a les altres despeses tan ordinaries com extraordinaries aquestes havien de ser assumides al 50% entre ambdós progenitors amb el benentès que aquelles que no es puguin estar relacionades amb necessitats de primer ordre com poden ser activitats extraescolars, les mateixes havien de ser s'han consensuades entre els dos pares. Amb aquesta finalitat sol·licitava que els progenitors continuessin efectuant aportacions de 100 € al compte bancari con venien fent-ho fins el a la data.

III.- Les parts litigants han contestat les respectives demandes presentades de contrari oposant-se a les pretensions que s'hi contenien insistint en aquelles que articulaven en els seus respectius escrits de demanda.

En data 29-7-2016 el Ministeri fiscal indicava que no s'oposava als fets que relataven les parts litigants en els seus escrits de demanda sempre i quant els mateixos resultessin degudament provats en el moment processal oportú.

IV.- Una volta practicats els mitjans de prova proposats per les parts i evacuats els respectius escrit de conclusions, en data 17-10-2018 es dictava Sentència amb la següent part decisòria:

“DECIDEIX: Que estimant la demanda de separació matrimonial i homologació de mesures paternofilials interessada per la Sra. M. D. P. F. G. contra el Sr. O. R. I. i rebutjant de ple la que el darrer articular contra la primera, ha de declarar i declara la separació matrimonial dels mencionats, als efectes civils, amb homologació de totes les mesures paternofilials primitives ja assolides per Aute de mesures provisionals dictat el 20 de juny del 2016 en els autes civils enregistrats amb el número seqüencial 3000272/2016 i tanmateix no s'efectua especial pronunciament sobre les costes processals d'aquesta instància segons ho proveu el darrer considerant.

V.- Contra aquesta darrera Resolució, la representació processal del Sr. O. R. I. articula recurs d'apel·lació, presentant en data registre del 15-1-2019 el seu escrit de conclusions, pel qual interessa la revocació de la Sentència recorreguda i en el seu lloc s'adoptés el sistema de mesures que en la demanda havia interessat, tot i precisant les modalitats en que havien d'intervenir els intercanvis de la menor especialment en períodes de vacances escolars.

En data 28-1-2019, el Ministeri Fiscal indicava no oposar-se al triomf del recurs articulat pel recurrent, en canvi per escrit de 5-2-2019, la representació processal de la Sra. F. pretén la desestimació del recurs interposat i la íntegra confirmació de la Sentència recorreguda.

VI.- Per Aute de 12-3-2019 es decidia no donar lloc a la pretensió probatòria sol·licitada per la Sra. F. mitjançant el seu escrit de contesta a les conclusions presentat en tràmit d'apel·lació

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part recurrent s'alça contra la decisió de rebutjar l'establiment d'un sistema de custòdia compartida amb fonament a l'aparell argumental següent. Considera que si bé és cert que, durant un temps després de produir-se la separació efectiva entre els litigants, la comunicació entre

ambdós no va ser la més adequada, la realitat actual era diferent atès que els progenitors havien superat les seves diferències i és comunicaven amb absoluta normalitat per tots i cadascun dels aspectes que concernien la filla menor. Afegia que la decisió de 20 de juny del 2016 (mesures provisionals) va establir en atenció a l'edat de la menor la guarda i custòdia materna, amb un ampli règim de visites a favor del pare que en definitiva no deixava de ser a la pràctica, un règim de custòdia compartida a partir del moment en que la menor romanía el mateix temps amb tots dos progenitors. Referia que des de que aquest sistema de contactes s'havia establert no s'havia ocasionat cap perjudici a la menor de manera que el sistema de custòdia compartida havia de ser establert en atenció als clars beneficis que d'aquesta modalitat de custòdia resultaven tal i com aquesta Sala ho havia pogut recordar de manera reiterada.

II.- La Sentència dictada pel Sr. Batlle malgrat admetre que tots dos progenitors gaudeixen dels atributs parentals escaients per assegurar les funcions inherents a la custòdia de la filla menor i admetre que el pare desenvolupa el seu rol parental dins d'un marc harmònic presidit per l'estima de la seva filla, rebutja la fixació d'una custòdia compartida fonamentant-se en que les relacions interpersonals entre ambdós progenitors eren a hores d'ara conflictives i tenses.

Aquest raonament no pot ser compartit en aquesta alçada i el recurs articulat pel Sr. R. haurà de prosperar per les raons següents.

No es pot obviar que l'Aute de 20-6-2016 decidia amb caire provisional, atribuir a la mare la custòdia de la filla, fixant no obstant en benefici del pare, un règim de visites ampli en mèrits del qual a la pràctica gaudeix de la companyia de la seva filla els caps de setmana alterns des del divendres a la sortida de l'escola i fins el dilluns al migdia en que l'acompanya al centre escolar i tots els dimecres des de la sortida de l'escola i fins el dijous en que la torna a acompanyar. També gaudeix de la menor, la meitat de les vacances escolars, de manera que, per regla general en un mes natural na C. V. pernocta 13 dies amb el pare i 17 amb la mare. En el desenvolupament d'aquest règim no figura en les actuacions que la menor hagi patit cap conseqüència negativa per al seu desenvolupament i tampoc cap incidència significativa per als progenitors altres que lleugeres dificultats aparegudes en relació al moment de la custòdia de la menor com la mare denuncia en seu de conclusions responsives, sense però que les mateixes suposin un incompliment flagrant del pare o que el mateix no disposi de les habilitats necessàries per a tenir cura de la seva filla de manera continua.

Pel contrari del material probatori divers que s'ha incorporat en les actuacions s'infereix que la menor ha integrat la separació dels seus progenitors i es desenvolupa adequadament en la nova situació creada. En aquest sentit, la representació processal del Sr. R. ha proposat nombrosa prova testifical encaminada a acreditar que el mateix gaudeix de les habilitats necessàries per a assumir la custòdia de la seva filla, que quan la mateixa es troba amb ell és una noia extravertida, que interactua adequadament amb les persones amb qui es pot trobar (en aquest sentit vegi's les declaracions dels Srs. N. B. A., P. B. E., M. A. M. ALONSO, Mireia M. S.L, M.A. D. C. R. A. ...), i aquesta conclusió també s'assoleix mercès l'examen d'aquelles fotografies i reportatges vídeo que el pare incorporava en període de proves en que s'observa una gran complicitat entre ambdós. Dit això és cert que la mare proposava nombrosa prova testifical encaminada a acreditar que l'actitud del Sr. R. hauria estat la desencadenant de la separació dels litigants i que al principi en que aquesta va intervenir, el mateix va mantenir un comportament poc adequat. Aquesta però es remunta a finals del 2015, de tal manera que ha transcorregut pràcticament quatre anys des d'aquests durant els quals les parts han seguit escrupolosament les mesures provisionals establertes pel Sr. Batlle, sense que s'acrediti que el pare, a hores d'ara, no es troba capacitat per tenir cura de la seva filla menor.

III.- Quant al sistema de custòdia compartida, aquesta Sala ha pogut recordar de manera constant els nombrosos beneficis que en resulten. En la nostra darrera decisió dictada en aquest àmbit (Sentència de 26-2-2019, TSJC-226/2018) destacàvem:

“IV.- És cert que el sistema de guarda i custòdia compartida entre els dos progenitors d'un menor és desitjable sempre que no existeixin greus inconvenients per la seva implantació, ja que, com destaca, entre altres, la Sentència d'aquesta Sala de 29 d'abril del 2016, “No hi ha dubte que aquest sistema de guarda presenta grans avantatges per l'evolució i el desenvolupament del menor en aquelles situacions de ruptura familiar, de manera que s'evita el conegut com a “conflicte de lleialtats” dels menors respecte dels seus pares. Per altra part, aquest règim afavoreix la comunicació dels pares entre sí i permet conceptuar la ruptura matrimonial com una situació en la qual, a diferència d'altres sistemes jurídics, no hi ha vencedors ni vençuts, ni culpables ni innocents, a la vegada que serveix per posar en relleu el repartiment equilibrat dels deures que es deriven de les relacions paterno i materno filial com quelcom natural i consubstancial, així com s'afavoreix en els fills el principi de la igualtat de sexes”.

En el mateix sentit la mateixa Sentència destaca que “Des d'una òptica enumerativa dels efectes beneficiosos de la guarda i custòdia compartida, es poden enunciar: 1. Es garanteix als fills la possibilitat de gaudir de la presència d'ambdós progenitors, malgrat la ruptura familiar, de forma que es tracta del model que més

s'acosta a la situació prèvia a la crisi. 2. Evitació de conseqüències negatives en els menors (culpa, negació, temor, lleialtat). 3. Major acceptació de la nova situació per part dels fills, que evita actituds de manipulació dels pares en relació als fills. 4. Garanteix que els pares puguin seguir amb l'exercici dels drets i deures de la responsabilitat parental i puguin participar en les millors situacions d'igualtat pel desenvolupament i creixement dels seus fills. 5. No es qüestiona la idoneïtat i habilitat parental dels progenitors, alhora que els obliga a cooperar necessàriament per adoptar acords en benefici del fill, la qual cosa es tradueix en un exemple positiu pels menors”.

La citada resolució posa de relleu igualment que: “Existeixen informes internacionals en aquesta matèria que recomanen els efectes favorables de la custòdia compartida, sobretot quan va acompanyada d'un règim de mediació familiar i de programes d'educació parental (Cfr. l'informe de la Divisió 16 de la American Psychological Association front a la Comisión USA de Bienestar Infantil y Familiar (1995), l'informe Bauserman —Child Adjustment in Joint-Custody Versus Sole-Custody Arrangements: A Meta-Analytic Review (2002)—, l' Informe Kelly —Children's adjustment in conflicted marriage and divorce. A decade review of Research i el document Bailly —Etat des connaissances scientifiques sur la résidence alternée (2002)—).”

No obstant, la jurisprudència dels Tribunals andorrans és constant en posar de relleu que a l'hora d'establir aquest règim s'han de tenir en compte, en tot cas, una sèrie de paràmetres, entre els quals cal destacar, pel que fa a les circumstàncies en les què es desenvolupa el present litigi, la necessitat de que els llocs de residència dels dos progenitors estiguin pròxims entre si, o com a mínim no excessivament allunyats, per tal de facilitar el trasllat del menor de l'un a l'altre i que aquest pugui cursar els seus estudis a una única escola (...)”.

Dels diferents mitjans de prova practicats, els únics elements que impedirien l'establiment d'un sistema de custòdia compartida rauen en els informes socials i familiars elaborats des del Servei d'Atenció a les Víctimes de Violència de Gènere (folis 324 i ss) i de l'Àrea de Polítiques d'Igualtat (folis 332 i ss) que el descarten amb fonament a que l'entesa entre els progenitors no era bona. Ensenys el primer dels informes elaborats destaca que la Sra. F. hauria estat, en el moment en que va intervenir la separació de la parella, víctima de violència de gènere psicològica que atribueix al comportament del Sr. R.. En relació a aquests mitjans de prova però hem de realitzar les següents observacions. Quant al requisit relatiu a l'absència de conflictivitat entre progenitors alhora de fixar un sistema de custòdia compartida, per Sentència de 28-4-2016 (TSJC-476/2015) establíem de manera genèrica que “el règim de guarda i custòdia compartida no es pot refusar sempre que existeixi conflictivitat entre els progenitors, sinó que cal que aquesta conflictivitat sigui extrema, entesa aquesta com a maltractaments o situacions de violència de gènere o domèstica”. En conseqüència, l'existència d'un conflicte entre progenitors no suposa un obstacle a l'establiment d'una custòdia compartida, especialment quan, com ho destaca el Ministeri Públic, un sol dels progenitors el podria fomentar amb la finalitat de descartar-lo.

En un altre ordre d'idees, malgrat en l'informe referent a la Sra. FARGUES es sostingui que la mateixa hauria estat víctima de violència de gènere, recentment hem recordat, en relació a les situacions de maltractaments o violència de gènere i la seva incidència sobre la guarda i custòdia compartida, que en l'ordenament jurídic d'Andorra no existeix cap norma que impedeixi l'atribució de la guarda i custòdia en exclusiva o compartida a un progenitor quan aquest es troba inculpat en un procediment penal per violència de gènere. Així, en la sentència, dictada en el rotlle 464/17 hem destacat que: *"L'ordenament jurídic andorrà no preveu una norma en el dret de família similar a la que existeix en el dret català des de l'any 2010 (Llibre segon del CCCat). Així, l'article 233- 11.3 disposa que "3. En interès dels fills, no es pot atribuir la guarda al progenitor contra el qual s'hagi dictat una sentència ferma per actes de violència familiar o masclista dels quals els fills hagin estat o puguin ésser víctimes directes o indirectes. En interès dels fills, tampoc no es pot atribuir la guarda al progenitor mentre hi hagi indicis fonamentats que ha comès actes de violència familiar o masclista dels quals els fills hagin estat o puguin ésser víctimes directes o indirectes"*.

En el present cas, resta clar que no s'ha dictat sentència en el procediment penal i que el fill M. no és víctima directa de l'eventual violència masclista. Restaria per determinar si podria ésser víctima indirecta dels abusos patits per les seves germanes quan ja existeixen indicis fonamentats que s'han comès aquests actes, el que el TSJC des de l'any 2014 identifica amb la presentació de l'escrit d'acusació per part del Ministeri Públic.

No obstant, una norma com aquesta que impediria l'atribució de la guarda al progenitor per l'existència d'indícis fonamentats, no existeix a l'ordenament jurídic andorrà, de manera que correspon al Tribunal, per tal de vetllar per l'interès del menor, decidir en aquest cas quina és la solució que millor protegeixi el benestar i desenvolupament d'aquest menor".

La solució és diferent en cas de concórrer una condemna penal, doncs *"(···) en un supòsit de condemna per maltractament continuat (i no puntual) o habitual en el si de la convivència la guarda i custòdia no pot atribuir-se de manera compartida, tota vegada que ho impedeix la consecució de l'interès del menor"* (Sentència de 24-7-2018, TSJC-113/2018).

Les anteriors precisions resulten rellevants al supòsit que aquí interessa. En efecte, deixant de banda que els fets que es reprotxen al Sr. ROIG no varen comportar la incoació d'un procés penal, aquests varen succeir en el moment inicial en que la convivència es va trencar. Aquests varen ser tractats de manera adequada per la progenitora a través del mecanisme de la SAVVG de manera que aquesta gaudeix en l'actualitat dels recursos escaients per enfrontar-se a les conseqüències de violència (en una accepció àmplia del terme) que puguin sorgir en la filla menor. Ensenms també l'actitud del pare ha canviat ostensiblement i és que d'ençà que intervingué la conciliació dels progenitors en seu de mesures provisionals no consta que hagi aparegut cap mena d'incidència destacable.

Per tot l'exposat, el sistema de custòdia compartida que el pare interessa apareix com aquell que ofereix majors garanties per a l'íntegre

desenvolupament de la C. V. i en conseqüència escaurà estimar el recurs d'apel·lació interposat, revocant la Sentència recorreguda, per tal de contemplar-lo.

IV.- Quant a les modalitats en que la guarda i custòdia compartida haurà de desenvolupar-se escaurà, aquestes hauran de correspondre a aquelles que són indicades pel pare en aquesta alçada, a partir del moment en que les mateixes apareixen acord a les necessitats de la menor i al seu íntegre desenvolupament.

En aquest sentit:

Cada progenitor restarà en companyia de la filla des del dilluns a la sortida de l'escola i fins el dilluns posterior en que l'altre progenitor la recuperarà. No obstant la setmana es veurà trencada els dimecres en que el progenitor que no tingui la custòdia setmanal recollirà la menor a la sortida de l'escola, indret on la tornarà l'endemà al matí.

Quant als períodes de vacances escolars, la menor els passarà per meitats amb cadascun dels progenitors, en els següents termes:

- Vacances de Nadal: s'entén que la primera meitat del període de Nadal, comença el darrer dia lectiu al sortir de l'escola o activitats extraescolars i acaba el dia 30 de desembre a les 20,00 hores. La segona meitat fineix el primer dia lectiu. Correspondrà al pare la primera meitat els anys senars i la segona els parells.

- Vacances d'estiu: s'entendrà que són els mesos de juliol i agost (la resta de les vacances escolars d'estiu es seguirà el règim comú de la guarda i custòdia compartida), i correspondrà al pare els anys parells la primera meitat del mes de juliol i d'agost, i a la mare les segones meitats dels mateixos mesos, essent a la inversa els anys senars.

- Setmana Santa: les vacances de Setmana Santa es repartiran entre ambdós progenitors per meitats iguals, corresponent-li al pare la primera meitat els anys senars i la segona els parells.

- Altres vacances de durada setmanal: s'alternaran en períodes sencers, entre ambdós progenitors, corresponent les properes de Carnestoltes al pare, les properes de Tots Sants a la mare, alterant-se els dits períodes anualment.

- Vacances de primavera (quan es donin): es repartiran aquestes vacances equitativament entre ambdós progenitors, tenint la mare la primera meitat de les vacances els anys senars i el pare la segona meitat, canviant l'ordre en funció del seguit pel període anterior.

- Així mateix, ambdós progenitors gaudiran de la companyia de la filla, com a mínim, durant mig dia cadascun, quan sigui l'aniversari de la menor.

A efectes de facilitar l'execució del règim establert s'ha de precisar que els períodes de vacances escolars, interromp el règim de guarda i custòdia compartida de manera que si un progenitor gaudeix de la companyia de la menor durant la setmana lectiva (sencera o parcial) precedent a un període vacacional, correspondrà a l'altre la primera setmana lectiva (sencera o parcial) subsegüent al període de vacances.

V.- Quant a la pensió d'aliments, hem establert de manera reiterada que en principi, en un sistema de custòdia compartida no se n'ha de fixar cap. No obstant, quan les capacitats econòmiques respectives dels progenitors resulten dispars, amb la finalitat d'assegurar que la menor pugui desenvolupar-se en unes condicions similars amb independència dels recursos propis del pare amb qui es trobi, el seu establiment resultava necessari.

En el supòsit examinat, l'exercici comparatiu entre ingressos i despeses dels litigants segons s'extreu del treball realitzat per serveis socials (folis 327 i 334) aflora un resultat equivalent i és que malgrat tenir el progenitor uns ingressos lleugerament superiors, les seves despeses també ho són.

En aquest sentit escau disposar que els progenitors hauran de contribuir en exclusiva a totes les despeses alimentàries mentre gaudeixin de la companyia de la C., i la resta haurà de ser repartides per meitats, podent amb aquesta finalitat les parts ingressar una quantitat mensual fixa com ho proposa el pare en un compte creat a tal efecte, o tot altre sistema que permeti contribuir-hi de manera adequada.

VI.- Atesa la naturalesa del procediment no es fa expressa imposició de costes malgrat la desestimació del recurs, en virtut de la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat pel Sr. O. R. I. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 17-10-2018 que revoquem

parcialment disposant que la guarda i custòdia de la menor C.R.F. serà compartida entre els seus progenitors en les modalitats següents:

1.- Cada progenitor restarà en companyia de la filla des del dilluns a la sortida de l'escola i fins el dilluns posterior en que l'altre progenitor la recuperarà. No obstant la setmana es veurà trencada els dimecres en que el progenitor que no tingui la custòdia setmanal recollirà la menor a la sortida de l'escola, indret on la tornarà l'endemà al matí.

2.- Quant als períodes de vacances escolars, la menor els passarà per meitats amb cadascun dels progenitors, en els següents termes:

- Vacances de Nadal: s'entén que la primera meitat del període de Nadal, comença el darrer dia lectiu al sortir de l'escola o activitats extraescolars i acaba el dia 30 de desembre a les 20,00 hores. La segona meitat fineix el primer dia lectiu. Correspondrà al pare la primera meitat els anys senars i la segona els parells.

- Vacances d'estiu: s'entendrà que són els mesos de juliol i agost (la resta de les vacances escolars d'estiu es seguirà el règim comú de la guarda i custòdia compartida), i correspondrà al pare els anys parells la primera meitat del mes de juliol i d'agost, i a la mare les segones meitats dels mateixos mesos, essent a la inversa els anys senars.

- Setmana Santa: les vacances de Setmana Santa es repartiran entre ambdós progenitors per meitats iguals, corresponent-li al pare la primera meitat els anys senars i la segona els parells.

- Altres vacances de durada setmanal: s'alternaran en períodes sencers, entre ambdós progenitors, corresponent les properes de Carnestoltes al pare, les properes de Tots Sants a la mare, alterant-se els dits períodes anualment.

- Vacances de primavera (quan es donin): es repartiran aquestes vacances equitativament entre ambdós progenitors, tenint la mare la primera meitat de les vacances els anys senars i el pare la segona meitat, canviant l'ordre en funció del seguit pel període anterior.

- Així mateix, ambdós progenitors gaudiran de la companyia de la filla, com a mínim, durant mig dia cadascun, quan sigui l'aniversari de la menor.

A efectes de facilitar l'execució del règim establert s'ha de precisar que els períodes de vacances escolars, interromp el règim de guarda i custòdia compartida de manera que si un progenitor gaudeix de la companyia de la menor durant la setmana lectiva (sencera o parcial) precedent a un període vacacional, correspondrà a l'altre la primera setmana lectiva (sencera o parcial) subsegüent al període de vacances.

Els Srs. O. R. I. i M. D. P. F. G. hauran d'assumir en exclusiva les despeses alimentàries per mentre la menor es trobi en la seva companyia i per meitats estrictes totes les restants sense que sigui procedent establir una pensió d'aliments a càrrec de cap dels progenitors.

Per la resta escau confirmar la part decisòria de la Sentència recorreguda, sense fer pronunciament en relació a les costes processals ocasionades en aquesta alçada.

I sense fer especial pronunciament pel que fa a les costes d'aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-